

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 29 oktober 2008 in
zaak nr. 08/6025 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 oktober 2008, verzonden op 31 oktober 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brieven van 5 maart 2009 en 13 oktober 2009 heeft de vreemdeling nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in de grieven een en twee dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat twijfel bestaat over de door hem gestelde identiteit. Hij betoogt daartoe dat hij een paspoort heeft overgelegd dat door de staatssecretaris echt is bevonden en dat hij daarmee zijn identiteit voldoende heeft onderbouwd, aangezien van de juistheid van de gegevens in een echt bevonden paspoort moet worden uitgegaan. De gegevens in het paspoort komen bovendien overeen met de gegevens die hij bij zijn eerdere aanvraag heeft verstrekt. Voorts betoogt hij dat het niet aan hem is aannemelijk te maken dat de Iraakse ambassade bij de afgifte van het paspoort een sluitend en betrouwbaar onderzoek heeft gedaan naar zijn identiteit.

2.1.1. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen zouden hebben geleid.

Ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

2.1.2. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 13 februari 2009 in zaak nr. 200805405/1; www.raadvanstate.nl, ligt het, indien de staatssecretaris een aanvraag om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd asiel afwijst omdat zich de grond bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 voordoet, op zijn weg aannemelijk te maken dat zich die afwijzingsgrond voordoet. Als door de staatssecretaris aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de vreemdeling om het door de staatssecretaris geleverde bewijs te weerleggen.

2.1.3. Blijkens het voornemen tot afwijzing van de onderhavige aanvraag is naar aanleiding van dactyloscopisch onderzoek, waaruit is gebleken dat de vreemdeling in Duitsland onder andere persoonsgegevens dan waaronder hij in Nederland bekend staat een aanvraag om een verblijfsvergunning heeft ingediend, en een door de vreemdeling overgelegde nationaliteitsverklaring die door het bureau Documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: het bureau Documenten) vals is bevonden, bij de staatssecretaris ernstige twijfel gerezen omtrent de identiteit van de vreemdeling.

Bij zijn zienswijze heeft de vreemdeling vervolgens een Iraaks paspoort overgelegd, waarvan het bureau Documenten heeft verklaard dat geen zichtbare sporen van vervalsing zijn aangetroffen en dat het, gelet op het beschikbare referentiemateriaal, echt is.

De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 24 januari 2008, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling weliswaar een echt bevonden Iraaks paspoort heeft overgelegd, maar dat hij er desalniettemin niet in is geslaagd de twijfel over zijn identiteit weg te nemen, omdat uit zijn verklaringen is gebleken dat hij het paspoort heeft verkregen nadat hij een kleurenkopie van de vals bevonden nationaliteitsverklaring heeft overgelegd bij de Iraakse ambassade te Den Haag.

2.1.4. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op voormeld standpunt heeft kunnen stellen, waarbij zij in aanmerking heeft genomen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Iraakse ambassade te Den Haag een sluitend en betrouwbaar onderzoek heeft gedaan naar de door hem gestelde identiteit.

2.1.5. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 6 juli 2009 in zaak nr. 200901280/1/V2 (www.raadvanstate.nl), staat het de staatssecretaris niet vrij aan een door de vreemdeling ter staving van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd overgelegd paspoort, waarvan de echtheid door hem niet wordt betwist, geen waarde te hechten, louter op basis van bij hem om andere redenen gerezen twijfel. Dit geldt te meer, indien het paspoort wordt overgelegd in het kader van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, waarbij het aan de staatssecretaris is aannemelijk te maken dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt.

2.1.6. De vreemdeling heeft weliswaar verzwegen dat hij onder andere personalia bekend staat in Duitsland, maar heeft, los daarvan, tegenover de staatssecretaris consistente verklaringen afgelegd over zijn identiteit en nationaliteit die overeenkomen met de gegevens in het echt bevonden paspoort. Indien de staatssecretaris op grond van de twijfel, ingegeven door de wijze waarop het paspoort is afgegeven, niet van de juistheid van die gegevens wil uitgaan, ligt het op zijn weg daarnaar onderzoek te laten verrichten bij de Iraakse autoriteiten. Met de enkele verwijzing naar de verklaringen van de vreemdeling over de wijze waarop het paspoort is afgegeven, heeft de staatssecretaris niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast. Het besluit is derhalve genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De derde grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het inleidende beroep alsnog gegrond verklaren en het besluit van 24 januari 2008 vernietigen. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie (hierna: de minister), dient een nieuw besluit op de aanvraag te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.3. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 29 oktober 2008 in zaak nr. 08/6025;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 24 januari 2008, kenmerk 0303.30.0004;
- V. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

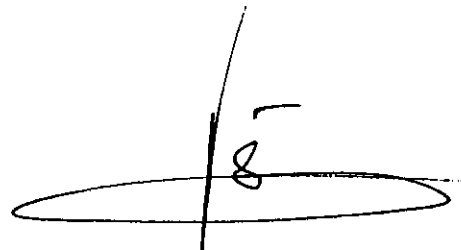
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 maart 2010

284-563.

Verzonden: 25 maart 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

Reg.nr : AWB 08/6025 BEPTDN

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Inzake : , eiser, V-nummer woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, mr. F.H. Bruggink, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde mr. A. Noordeloos, ambtenaar ten departemente.

I PROCESVERLOOP

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Iraakse nationaliteit te bezitten. Op 22 februari 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft op 18 september 2007 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 24 januari 2008 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2 Bij schrijven van 19 februari 2008 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 september 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig als tolk, A. Mustafa.

II OVERWEGINGEN

1 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn asielaanvraag aangevoerd dat hij Irak heeft verlaten uit vrees voor bloedwraak, aangezien zijn familie een conflict had met een andere familie over een stuk grond, hetgeen heeft geleid tot een gewapende confrontatie op 16 februari 2003. Hierbij viel een gewonde en een dode. Voorts heeft eiser gesteld dat hij problemen vreest voor de Koerdische autoriteiten omdat hij is geweest. Ook vreest

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

2

eiser problemen van de zijde van de Berzani stam vanwege een conflict met de stam waartoe eiser behoort.

3 Bij besluit van 26 juni 2003 heeft verweerder eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000, met ingang van 30 maart 2003 tot 30 maart 2006, gelet op het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van personen uit Centraal Irak.

4 De rechtbank stelt op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting het volgende vast. Uit de resultaten van een dactyloscopisch onderzoek op 9 september 2003 is gebleken dat eiser in Duitsland voorkomt onder de naam geboren op te Irak. Eiser is op 17 november 2001 Duitsland ingereisd en heeft aldaar een asielaanvraag ingediend op 28 november 2001. Eiser staat in Duitsland sinds 7 maart 2003 geregistreerd als "met onbekende bestemming vertrokken". De gegevens waaronder eiser in Duitsland bekend staat wijken af van de gegevens waaronder eiser in Nederland bekend staat. De rechtbank stelt vast dat eiser niet betwist dat hij in Duitsland onder een andere naam asiel heeft gevraagd en dat hij dit heeft verzwegen bij zijn asielaanvraag in Nederland.

Tevens stelt de rechtbank vast dat verweerders bureau Documenten in een verklaring van onderzoek van 23 augustus 2007 heeft geconcludeerd dat de door eiser bij de onderhavige aanvraag overgelegde nationaliteitsverklaring vals is. Hangende de beoordeling van de onderhavige aanvraag heeft eiser een Iraaks paspoort overgelegd, welke door genoemd bureau Documenten echt is bevonden.

5 Verweerder heeft op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 de aanvraag afgewezen, aangezien eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor toelating op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, omdat ingevolge paragraaf C2/5.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geen twijfel mag bestaan over de identiteit en nationaliteit van de aanvrager.

Daarnaast heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat, ten tijde van het nemen van het besluit van 26 juni 2003, geen andere gronden bestonden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft zich, inzake de beoordeling van de huidige situatie, op het standpunt gesteld dat het asielrelaas, noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden afgezet tegen het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 10 juni 2007 inzake Irak reden vormen om aan te nemen dat eiser thans wel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op één van in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

6 Eiser stelt in beroep, onder verwijzing naar zijn zienswijze, dat hem op ondeugdelijke gronden een asielvergunning voor onbepaalde tijd wordt onthouden. Aan eisers identiteit kan niet worden getwijfeld nu eiser een op 9 februari 2007 door de Iraakse ambassade afgegeven geldig Iraaks paspoort heeft overgelegd hetgeen na onderzoek van het bureau Documenten van verweerder echt is bevonden. Derhalve komt

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

3

eiser in aanmerking voor een asielvergunning op grond van het gevoerde categoriale beschermingsbeleid als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000. Nu de afkomst van eiser niet ter discussie staat is sprake van een situatie dat terugkeer van eiser naar Irak van bijzondere hardheid is in verband met de algehele situatie aldaar. Deze gevolgen zijn onevenredig in verhouding tot de doelen van de beleidsregel dat de identiteit van de aanvrager buiten twijfel moet staan.

7 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen of een verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te trekken.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, d, dan wel e, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.
- e (...).

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingenschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge paragraaf C2/5.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid moet worden verleend, niet in de eerste plaats gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielrelaas betreffen, geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

4

komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moeten de identiteits- en nationaliteitsgegevens wel buiten twijfel staan.

8 De rechtbank stelt vast dat de overwegingen in de bestreden beschikking die hebben geleid tot de conclusie dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b, en c van de Vw 2000, zowel ex-tunc als ex-nunc toetsend, in beroep uiterst summier zijn bestreden.

Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d; toetsing ex tunc

9 Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. Aan de orde is derhalve de vraag of verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

In de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, hoofdstuk C14/3.3, heeft verweerder als beleid neergelegd dat het relaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden, indien de asielzoeker op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord, het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Indien zich één van de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, a tot en met f, Vw 2000 voordoet, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas en rust op de asielzoeker een zwaardere bewijslast. Er mogen dan in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Verweerder heeft het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiser kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser. Verweerder heeft eiser kunnen tegenwerpen dat hij zijn identiteitskaart wel uit Irak had meegenomen maar in Istanbul is vergeten. Eveneens mocht worden verwacht dat eiser zijn nationaliteitsverklaring en het chetehboekje overlegde. De verklaring van eiser dat hij deze documenten niet heeft meegenomen omdat hij ze bijna nooit gebruikte, heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat het relaas niet geloofwaardig is. In het voornemen, bezien in samenhang met de bestreden beschikking, heeft verweerder gemotiveerd uiteengezet waarom aan het asielrelaas van eiser wordt getwijfeld. Verweerder heeft erop gewezen dat eiser summieri

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

5

verklaringen heeft afgelegd ten aanzien van de gestelde problemen van de zijde van de Koerdische autoriteiten en de Berzani stam. Voorts zijn deze gestelde problemen op geen enkele wijze onderbouwd.

Verweerder heeft voorts op goede gronden geconcludeerd dat de door eiser gestelde eerwraak geen relatie heeft met het Vluchtelingenverdrag, aangezien het hier een privé probleem betreft. Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder het asielrelaas ook voor het overige op goede gronden onvoldoende zwaarwegend geacht.

10 Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

Er is evenmin grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eiser ten tijde van de verleende vergunning in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning asiel op één van de andere gronden van artikel 29 van de Vw 2000.

Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c. en d; toetsing ex nunc

11 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in redelijkheid kunnen afwijzen, gelet op de omstandigheid dat vast is komen te staan dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor toelating op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, in verband met het geldende categoriale beschermingsbeleid voor personen afkomstig uit Centraal Irak, omdat ingevolge paragraaf C2/5.4. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) geen twijfel mag bestaan over de identiteit en nationaliteit van de aanvrager. Verweerder twijfelt aan de identiteit dan wel nationaliteit van eiser, nu eiser bij de onderhavige aanvraag een nationaliteitsverklaring heeft overgelegd die door het Bureau Documenten vals is bevonden.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat twijfel bestaat over de door eiser gestelde identiteit. Hierbij is in aanmerking genomen dat vast is komen te staan dat eiser tijdens zijn eerdere asielprocedure gegevens heeft achtergehouden en tevens dat eiser bij de onderhavige aanvraag een door het bureau Documenten vals bevonden nationaliteitsverklaring heeft overgelegd. Het door eiser overgelegde echt bevonden paspoort maakt het voorgaande niet anders. Hoewel eiser een geldig paspoort heeft overgelegd, heeft eiser zijn identiteit niet aannemelijk gemaakt nu is gebleken dat dit document door de Iraakse ambassade te Den Haag is afgegeven op basis van een kleurenkopie van het vals bevonden document, te weten de eerdergenoemde nationaliteitsverklaring. Niet aannemelijk is gemaakt dat de Iraakse ambassade te Den Haag een sluitend en betrouwbaar onderzoek heeft gedaan naar de door eiser gestelde identiteit. De in beroep, als nadere onderbouwing, overgelegde verklaring van de Iraakse ambassade te Den Haag van 12 september 2008, waarin wordt verklaard dat eiser Iraaks staatsburger is, maakt, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet dat verweerder niet langer aan de identiteit van eiser kon twijfelen.

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

6

De rechtbank stelt vast dat eiser niet van de gelegenheid gebruik heeft gemaakt een contra-expertise met betrekking tot de vals bevonden nationaliteitsverklaring te laten verrichten. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat hij in bewijsnood verkeert nu verweerder ondanks herhaaldelijke verzoeken van eiser de originele nationaliteitsverklaring niet terug heeft gegeven, aangezien verweerder heeft aangegeven op welke wijze eiser een contra-expertise kon laten uitvoeren. De rechtbank acht de wijze waarop verweerder de mogelijkheid biedt een contra-expertise te laten verrichten juist, nu op deze manier wordt voorkomen dat door verweerder vals bevonden documenten weer in het maatschappelijk verkeer worden gebracht. Gesteld noch gebleken is dat het voor eiser niet mogelijk was om op deze wijze een contra-expertise te laten uitvoeren.

Voor zover eiser zich erop heeft beroepen dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb om in afwijking van zijn beleid eiser een verblijfsvergunning te verlenen, overweegt de rechtbank dat hij geen omstandigheden heeft aangevoerd die door verweerder als bijzonder zouden moeten worden aangemerkt.

In hetgeen door eiser ook overigens naar voren is gebracht ziet de rechtbank geen grond voor de conclusie dat verweerder niet heeft mogen weigeren eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000.

- 12 Het beroep is derhalve ongegrond.
- 13 Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg. Nr. AWB 08/6025 BEPTDN

7

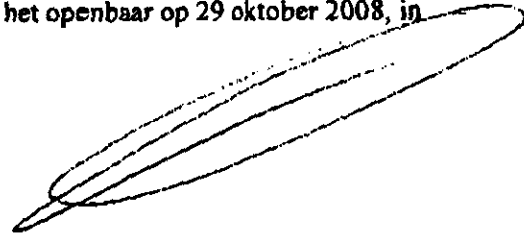
III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Fetter en uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2008, in tegenwoordigheid van mr. J.R. van Veen, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op: 31 OKT 2008

ADVOKATENKANTOOR

StationswegSTATIONSWEG 135
2515 BM DEN HAAGTELEFOON 070 - 388 86 00
FAX 070 - 380 90 74
KANTOORTIJDEN
9.15 - 12.30 / 13.30 - 17.00JACQUELINE BROUWER
FRITS BRUGGINK
LILI GAILJAARD
LUUK DE KORTE
FLIP VAN LEEUWEN
MARJAN SMITRaad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GravenhageTEVENS PER TELEFAX 070-3651380

Den Haag, 28 november 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake

RAAD VAN STATE	
INCHIEF	
28 NOV 2008	
ZAAKNR	200808622
AAN	P.W. de Bont
BEHANDELD DOOR	BAR

Appellant

Domicilie kiezende te Den Haag
Gemachtigde : mr F.H. Bruggink

Tegen

De Staatssecretaris van Justitie
Verweerder

Appellant, wonende te _____, kiest ten deze domicilie te (2515 BM) 's-Gravenhage, aan de Stationsweg 135, ten kantore van mr F.H. Bruggink, die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift voor hem in te dienen :

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage d.d. 29 oktober 2008 (afschrift verzonden op 31 oktober 2008), waarbij het door hem ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 24 januari 2008, inhoudende afwijzing van

appellants aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, ongegrond is verklaard ;

Afschrift van deze uitspraak treft u bijgaand aan ;

Appellant voert de navolgende grieven aan :

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. II.11 dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat twijfel bestaat over de door eiser gesteld identiteit.

Toelichting.

Appellant heeft hangende zijn aanvraag een door verweerder echt bevonden Iraaks paspoort overgelegd, voorzien van onder meer pasfoto, geboorteplaats en geboortedatum.

Niet in geschil kan zijn dat appellant hiermee zijn identiteit (afdoende) heeft onderhouden.

Immers volgens verweerders beleid (Vc C 4 / 3.6.2.) zijn documenten die de identiteit (en nationaliteit) onderbouwen officiële, door de overheid afgegeven documenten met daarin ten minste een pasfoto en de geboorteplaats en -datum van de asielzoeker.

Vergelijk in dit verband de uitspraak van uw ABRvS d.d. 21-02-2007 (200700535 / 1), waarin wordt verwezen naar het met Vc C 4 / 3.6.2. gelijkkluidende Vc C 1 / 5.8.2.

Mogelijk ten overvloede wordt er nog op gewezen dat de identiteitsgegevens die zijn vermeld in het authentieke Iraakse paspoort geheel overeenkomen met de gegevens die appellant terzake heeft verstrekt bij zijn initiële, ingewilligde, aanvraag om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd d.d. 30-03-2003 en bij zijn aanvraag om een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd d.d. 22-02-2006. Derhalve valt niet in te zien dat appellant op dit punt 'onjuiste gegevens' heeft verstrekt als bedoeld in artikel 32, eerste lid, onder a, Vw.

Nu andere weigeringsgronden als bedoeld in art. 34 Vw jo. art. 32 Vw niet zijn tegengeworpen resp. zich niet voordoen heeft de rechtbank verweerders weigering ten onrechte in stand gelaten.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. II.11 dat (door appelland ?) niet aannemelijk is gemaakt dat de Iraakse ambassade te Den Haag een sluitend en betrouwbaar onderzoek heeft gedaan naar de door eiser gestelde identiteit.

Toelichting.

Deze overweging is niet terzake doende. Als gezegd heeft appelland een paspoort overgelegd dat na onderzoek door verweerders Bureau Documenten echt en authentiek is bevonden. Derhalve heeft appelland zijn identiteit en nationaliteit op de in verweerders beleid voorgeschreven wijze aangetoond. Nergens in dat beleid is een regel terug te vinden dat in voorkomende gevallen van de beleidsregel kan worden afgeweken.

Van de juistheid van de gegevens in een authentiek bevonden paspoort moet worden uitgegaan. Het is noch aan appelland, noch aan verweerder, noch aan de rechtbank, zich in te laten met de vraag of aan afgifte van een paspoort door de bevoegde buitenlandse autoriteiten voldoende sluitend en betrouwbaar onderzoek is voorafgegaan. Zulks om de eenvoudige reden dat men dat niet kan weten (in ieder geval niet zonder die autoriteiten daaromtrent te raadplegen). De stelling van de rechtbank als zou het paspoort zijn afgegeven op basis van een kleurenkopie van de vals bevonden nationaliteitsverklaring mist in dit licht gezien feitelijke grondslag.

Het is hoe dan ook allerminst aan appelland om, zoals de rechtbank overweegt, aannemelijk te maken dat een sluitend en betrouwbaar onderzoek door de bevoegde Iraakse autoriteiten is verricht. Appelland hoeft met de overlegging van het authentiek bevonden paspoort voldaan op de op hem rustende bewijslast, overeenkomstig de expliciet in de Vc opgenomen bewijsregel.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. II.11 dat appelland door verweerder niet in bewijsnood is gebracht.

Toelichting.

Appelland betwist ten stelligste dat de door hem overgelegde nationaliteitsverklaring vals zou zijn, nu hij dit document destijds in Irak na het volgen van de terzake geldende aanvraagprocedure van de

bevoegde autoriteiten heeft verkregen. Hij kan daarentegen niet uitsluiten dat er technische onvolkomenheden aan het document kleven nu het hem, net als verweerder, bekend is dat de kwaliteit van dergelijke destijds afgegeven Iraakse documenten nogal eens te wensen overliet.

Derhalve schiet hij met een technische contra-expertise weinig op en heeft hij ervoor gekozen het document door de bevoegde Iraakse autoriteiten te laten legaliseren, opdat het ook bruikbaar kon worden in het rechtsverkeer hier te lande.

Met de weigering van verweerder het originele document te retourneren is appelland deze bewijsmogelijkheid ontnomen. Aldus is appelland wel degelijk actief door verweerder in bewijsnood gebracht. Het besluit had op dit punt door de rechtbank als strijdig met de beginselen van 'equality of arms' en / of het beginsel van 'fair play' moeten worden vernietigd.

Gelet op het bovenstaande verzoekt appelland u dit hoger beroepschrift gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, alsmede het onderliggende besluit van verweerder tot afwijzing van appellands aanvraag om een asielvergunning voor onbepaalde tijd te vernietigen.

Mr F.H. Bruggink
gemachtigde

